A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2022. június 2.*

„Előzetes döntéshozatal – 2010/75/EU irányelv – A 3. cikk 9. pontja – A környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése – Az engedély módosítására vonatkozó eljárás – Az érintett nyilvánosság részvétele – A létesítmény »jelentős változtatásának« fogalma – Valamely hulladéklerakó üzemeltetési idejének a meghosszabbítása”

A C-43/21. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Cseh Köztársaság) a Bírósághoz 2021. január 27-én érkezett, 2021. január 20-i határozatával terjesztett elő

a **FCC Česká republika, s.r.o**.

és

a **Ministerstvo životního prostředí**,

a **Městská část Ďáblice**,

a **Spolek pro Ďáblice**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: C. Lycourgos tanácselnök, S. Rodin, J.-C. Bonichot (előadó), L. S. Rossi és O. Spineanu Matei bírák,

főtanácsnok: J. Kokott,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a cseh kormány képviseletében L. Dvořáková, M. Smolek és J. Vláčil, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: cseh.

– az Európai Bizottság képviseletében M. Noll-Ehlers, P. Ondrůšek és C. Valero, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2022. január 27-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) szóló, 2010. november 24-i 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2010 L 334., 17. o.; helyesbítések: HL 2012 L 158., 25. o.; HL 2017 L 22., 86. o.; HL 2017 L 158., 51. o.) 3. cikke 9. pontjának az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az FCC Česká republika, s.r.o. és a Ministerstvo životního prostředí (környezetvédelmi minisztérium, Cseh Köztársaság), a Městská část Praha-Ďáblice (Praha-Ďáblice-i kerület, Cseh Köztársaság) és a Spolek pro Ďáblice között a Praha-Ďáblice-i hulladéklerakó üzemeltetési engedélyét a hulladéklerakás időszakának a 2015. december 31-től 2017. december 31-ig történő meghosszabbítása céljából módosító, 2015. december 29-i határozat tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

3 A 2010/75 irányelv (2) preambulumbekezdése a következőképpen szól:

„A »szennyező fizet« és a megelőzés elvével összhangban az ipari tevékenységekből származó környezetszennyezés megelőzése, csökkentése és, amilyen mértékig csak lehet, megszüntetése érdekében ki kell alakítani a főbb ipari tevékenységek szabályozásának általános kereteit, amely a környezeti károkat elsődlegesen a forrásnál hárítja el, biztosítja a természeti erőforrásokkal való észszerű gazdálkodást, és figyelembe veszi szükség esetén az ipari tevékenység helyszínéül szolgáló hely gazdasági helyzetét és helyi sajátosságait.”

4 Ezen irányelv (5) preambulumbekezdése a következőket mondja ki:

„A környezetszennyezés megelőzésének és csökkentésének feltétele, hogy csak engedéllyel rendelkező létesítmények működhessenek […]”

5 Az említett irányelv (18) preambulumbekezdése a következőket írja elő:

„Egy létesítmény megváltoztatásakor nőhet a környezetszennyezés mértéke. Az üzemeltetőknek értesíteniük kell az illetékes hatóságot minden olyan tervezett változtatásról, amely hatással lehet a környezetre. A létesítmények olyan jelentős változtatásához, ami az emberi egészségre vagy a környezetre jelentős káros hatással lehet, ezen irányelvnek megfelelően kiadott engedély szükséges.”

6 Ugyanezen irányelv (27) preambulumbekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló[, a 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozattal (HL 2005 L 124., 1. o.) megkötött] aarhusi egyezménynek megfelelően a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő hatékony részvétele szükségszerű ahhoz, hogy lehetőség nyíljon a nyilvánosság számára az adott határozatok szempontjából lényeges vélemények és aggályok kifejezésére, illetve a döntéshozók számára azok figyelembevételére, növelve ezzel a döntéshozatali folyamat számonkérhetőségét és átláthatóságát, valamint hozzájárulva a környezetvédelemmel kapcsolatos kérdések tudatosításához és a meghozott döntések támogatásához. […]”

7 A 2010/75 irányelv 3. cikkének 9. pontja alapján a „»jelentős változtatás«: egy létesítmény, tüzelőberendezés, hulladékégető vagy hulladék-együttégető mű bővítése, illetve a jellegét vagy működését érintő változtatás, amely jelentős káros hatással lehet az emberi egészségre vagy a környezetre”.

8 Ezen irányelv 4. cikke előírja, hogy a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy egyetlen létesítmény, tüzelőberendezés, hulladékégető mű, vagy hulladék-együttégető mű se működhessen engedély nélkül.

9 Az említett irányelv „Hatály” című 10. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ezt a fejezetet az I. mellékletben meghatározott és – adott esetben – a kapacitásra vonatkozóan ugyanitt megállapított küszöbértékeket elérő tevékenységekre kell alkalmazni.”

10 Ugyanezen irányelv „Engedélykérelmek” című 12. cikke a következőképpen szól:

„(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy az engedélykérelmek tartalmazzák a következők leírását:

a) a létesítmény és annak tevékenysége;

b) a létesítmény által felhasznált vagy termelt nyers- és segédanyagok, egyéb anyagok, valamint energia;

c) a létesítmény kibocsátásainak forrásai;

d) a létesítmény helyének állapota;

e) adott esetben az alapállapot-jelentés a 22. cikk (2) bekezdésével összhangban;

f) a létesítményből származó, előre látható kibocsátások mennyisége és természete az egyes környezeti elemekbe, és a környezetbe való kibocsátások jelentős hatásainak azonosítása;

g) a létesítményből származó kibocsátás megelőzésére vagy, ahol ez nem lehetséges, csökkentésére javasolt technológiák vagy egyéb technikák;

h) intézkedések a létesítményből származó hulladék keletkezésének megelőzésére, valamint a hulladék újrahasználatra való előkészítésére, újrafeldolgozására és újrahasznosítására;

i) további tervezett intézkedések az üzemeltető alapvető kötelezettségei általános alapelveinek teljesítésére vonatkozóan a 11. cikk értelmében;

j) a környezetbe történő kibocsátások monitoringjára vonatkozó tervezett intézkedések;

k) a javasolt technológiák, technikák és intézkedések kérelmező által tanulmányozott főbb alternatíváinak körvonalai.

Az engedélykérelem ugyanakkor tartalmazza az első albekezdésben említett részletek nem technikai jellegű összefoglalóját.

(2) Amennyiben a 85/337/EGK irányelv követelményeivel összhangban szolgáltatott információk, vagy a 96/82/EK irányelvvel összhangban benyújtott biztonsági jelentés, vagy a más jogszabályok teljesítése kapcsán adott egyéb információk teljesítik az (1) bekezdésben szereplő bármely követelményt, azokat az információkat bele lehet foglalni, vagy csatolni lehet a kérelemhez.”

11 A 2010/75 irányelvnek „Az engedélyben foglalt feltételek” című 14. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőket mondja ki:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy az engedély tartalmazza valamennyi szükséges intézkedést a 11. és 18. cikkben említett követelmények teljesítéséhez.

Ezek az intézkedések tartalmazzák legalább a következőket:

a) a kibocsátási határértékeket a II. mellékletben felsorolt szennyező anyagokra és más olyan szennyező anyagokra nézve, amelyeket valószínűleg jelentős mértékben bocsát ki az illető létesítmény, tekintettel természetükre és a szennyezés egyik közegből a másikba való átjuttatására való képességükre;

b) megfelelő követelményeket a talaj és a felszín alatti víz védelmének biztosítására, és intézkedéseket a létesítmény által termelt hulladék ellenőrzésére és kezelésére;

c) a kibocsátásmonitoringra vonatkozó megfelelő követelményeket, meghatározva:
   i. a mérés módszerét, gyakoriságát és az értékelési eljárást; valamint
   ii. a 15. cikk (3) bekezdése b) pontjának alkalmazása esetén azt, hogy a kibocsátások ellenőrzésének eredményei ugyanazon időszakok és referenciafeltételek mellett álljanak rendelkezésre, mint amelyeket az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintek esetében alkalmaztak.

d) azt a kötelezettséget, hogy az illetékes hatóság számára nyújtsák be legalább éves rendszerességgel:
   i. a kibocsátások c) pontban említett ellenőrzésének eredményein alapuló információkat és azon egyéb előírt adatokat, amelyek az illetékes hatóság számára lehetővé teszik az engedélyben foglalt feltételek teljesítésének ellenőrzését; valamint
   ii. a 15. cikk (3) bekezdése b) pontjának alkalmazása esetén a kibocsátások ellenőrzése eredményeinek összegzését, amely lehetővé teszi az elérhető legjobb technikákhoz kapcsolódó kibocsátási szintekkel való összehasonlítást;

e) megfelelő követelményeket a talajba és a felszín alatti vízbe történő kibocsátás b) pont szerinti megelőzését célzó intézkedések rendszeres felülvizsgálatára vonatkozóan, valamint a talajnak és a felszín alatti vizeknek a helyszínen valószínűsíthetően előforduló, vonatkozó veszélyes anyagokkal kapcsolatos monitoring megfelelő követelményeit, tekintettel a talaj és a felszín alatti vizek szennyeződésének lehetőségére a létesítmény telephelyén;

f) intézkedéseket a normál üzemeltetési feltételektől eltérő feltételekre, például az üzembe helyezési és leállítási műveletekre, a szivárgási hibákra, az üzemzavarra, az időszakos leállításokra, valamint a működés végleges beszüntetésére vonatkozóan;

g) intézkedéseket a nagy távolságra jutó vagy határokon átterjedő szennyezés minimalizálásával kapcsolatban;

h) a kibocsátási határértékeknek való megfelelés értékelésének feltételeit vagy a másutt meghatározott feltételekre való utalást.

(2) Az (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a kibocsátási határértékek kiegészíthetők vagy helyettesíthetők az azokkal egyenértékű, azonos szintű környezetvédelmet biztosító műszaki paraméterekkel vagy intézkedésekkel.

[…]”

12 Ezen irányelvnek „Az üzemeltető változtatásai a létesítményekben” című 20. cikke a következőket írja elő:

„(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető tájékoztassa az illetékes hatóságot bármilyen, a létesítmény jellegében vagy működésében tervezett változtatásról vagy a létesítmény bővítéséről, amelynek hatása lehet a környezetre. Ahol szükséges, az illetékes hatóság megújítja az engedélyt.

(2) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy olyan engedély nélkül, amelyet ennek az irányelvnek megfelelően adtak ki, ne hajtsanak végre jelentős, az üzemeltető által tervezett változtatásokat.

Az engedélykérelemnek és az illetékes hatóság határozatának ki kell terjednie a létesítmény olyan részeire és a 12. cikkben felsorolt részletekre, amelyeket a jelentős változtatás érinthet.

(3) A létesítmény jellegének vagy működésének megváltoztatása vagy a létesítmény bővítése jelentősnek minősül, ha a változtatás vagy a bővítés önmagában eléri az I. mellékletben a kapacitásra vonatkozóan meghatározott küszöbértékeket.”

13 Az említett irányelv 24. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A tagállamok biztosítják, hogy az érintettek kellő időben hatékony lehetőséget kapjanak a következő eljárásokban történő részvételre:

[…]

b) jelentős változtatás iránti engedély kiadása;

[…]”

14 Ugyanezen irányelvnek „Az igazságszolgáltatáshoz való jog” című 25. cikke a következőképpen szól:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy vonatkozó nemzeti jogrendszerükkel összhangban az érintettek körébe tartozó személyeknek joguk van ahhoz, hogy a 24. cikk szerinti határozatok, jogi aktusok és mulasztások anyagi vagy eljárási jogszerűségével kapcsolatos kifogás esetén bíróság vagy jogszabályban létrehozott, más független és pártatlan testület előtt felülvizsgálati eljárás lefolytatását kérjék, ha a következő feltételek valamelyike teljesül:

a) kellő mértékben érdekeltek;

b) jogsérelemre hivatkoznak, amennyiben a tagállam közigazgatási eljárásjoga ezt előfeltételként írja elő.

(2) A tagállamok meghatározzák, hogy az eljárás melyik szakaszában kezdeményezhető a határozatok, jogi aktusok és mulasztások kifogásolása.

(3) Azt, hogy mi minősül kellő mértékű érdekeltségnek és jogsérelemnek, a tagállamok határozzák meg, összhangban azzal a célkitűzéssel, amely szerint biztosítják az érintett nyilvánosságnak az igazságszolgáltatáshoz való széleskörű jogát.

Ebből a célból a környezetvédelmet ösztönző és a nemzeti jog szerinti bármely követelménynek megfelelő nem kormányzati szervezet érdekeltségét az (1) bekezdés a) pontjának az alkalmazásában kellő mértékűnek kell tekinteni.

E szervezetek jogait az (1) bekezdés b) pontjának az alkalmazásában olyan jogoknak kell tekinteni, amelyek sérülhetnek.

(4) Az (1), a (2) és a (3) bekezdés rendelkezései nem zárják ki a közigazgatási hatóság előtt folytatott előzetes felülvizsgálati eljárás lehetőségét, és nem érintik a bírósági felülvizsgálati eljárások kezdeményezését megelőzően a közigazgatási felülvizsgálati eljárások kimerítésének a követelményét, amennyiben a nemzeti jog alapján ilyen követelmény fennáll.

Az eljárásnak igazságosnak, méltányosnak és gyorsnak kell lennie, és nem lehet mértéktelenül drága.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a közigazgatási és bírósági felülvizsgálati eljárásokról gyakorlati információk álljanak a nyilvánosság rendelkezésére.”

A cseh jog

Az integrált megelőzésről szóló törvény

15 A zákon č. 76/2002 Sb., o integrované prevenci a omezování znečištění, o integrovaném registru znečišťování a o změně některých zákonů (zákon o integrované prevenci) (a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről, a környezetszennyezés integrált jegyzékéről és bizonyos törvények módosításáról szóló 76/2002. sz. törvény [az integrált megelőzésről szóló törvény])

alapügy tényállásának idején hatályban lévő változata, amely a 2010/75 irányelvet a cseh jogrendbe átülteti, a 2. §-ának i) pontjában a következőképpen határozza meg a „jelentős változtatás” fogalmát:

„a létesítmény használatát, üzemeltetésének módját vagy méretét érintő olyan változtatás, amely jelentős káros hatással lehet az emberi egészségre vagy a környezetre; lényeges változtatásnak minősül minden esetben:

1. a létesítmény használatát, üzemeltetésének módját vagy méretét érintő változtatás, ha a változtatás önmagában is a jelen törvény 1. mellékletében meghatározott küszöbértékek elérését eredményezi […]”

16 Ugyanezen törvény 7. §-ának (1) bekezdése szerint az integrált engedély kiadására irányuló eljárás résztvevője minden esetben:

„a) a létesítmény üzemeltetője,

b) a létesítmény tulajdonosa, ha nem ő a létesítmény üzemeltetője,

c) a település, amelynek területén a létesítmény található vagy a létesítmény létesül,

[…]

e) az állampolgárok olyan egyesületei, olyan közhasznú szervezetek, munkáltatói szövetségek vagy gazdasági kamarák, amelyek célja a szakmai érdekek vagy közérdek különös jogszabályok alapján történő előmozdítása és védelme, valamint azon települések vagy régiók, amelyek területén e létesítmény hatással lehet a környezetre, ha a 8. §-nak megfelelően a kérelemben foglalt információk összefoglalójának közzétételét követő nyolc napon belül írásban bejelentik a hatóságnak, hogy az eljárásban félként részt kívánnak venni.”

17 Az integrált megelőzésről szóló törvény 19a. §-a szabályozza az integrált engedély módosítására irányuló eljárást. E törvény 19a. §-ának (4) bekezdése szerint abban az esetben, ha nem jelentős változtatásról van szó, az integrált engedély módosítására irányuló eljárásban kizárólag az említett törvény 7. §-a (1) bekezdésének a) és b) pontjában említett „felek” – azaz a létesítmény üzemeltetője és tulajdonosa – vesznek részt. Az integrált engedély kiadására és módosítására vonatkozó határozatokat a regionális hatóságok, Prágában a Magistrát hlavního města Prahy (Prága város önkormányzata) fogadják el. Az e határozatokkal szemben benyújtott közigazgatási jogorvoslatokról a Környezetvédelmi Minisztérium, vagyis a fellebbviteli hatóság dönt.

A környezeti hatásvizsgálatról szóló törvény

18 A zákon č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (a környezeti hatásvizsgálatról szóló 100/2001. sz. törvény) alapügy tényállásának idején hatályos változata átülteti az egyes köz- és magánprojektek környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról szóló, 2011. december 13-i 2011/92/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvet (HL 2012. L 26., 1. o.).

19 A 100/2001. sz. törvény alapügy tényállásának idején hatályos változatának 3. §-a értelmében e törvény alkalmazásában:

„[…]

c) az érintett terület az a terület, amelyen a projekt megvalósítása vagy kidolgozása jelentős hatást gyakorolhatna a környezetre és a lakosokra,

d) az érintett területi önkormányzat az a területi önkormányzat, amelynek illetékességi területén legalább az érintett terület egy része található,

[…]

i. az érintett nyilvánosság:

[…]

(2) az a magánjog hatálya alá tartozó jogi személy, amelynek alapító okiratában meghatározott célja a környezet vagy a közegészség védelme, és amely főtevékenységként nem folytat gazdasági vagy egyéb jövedelemszerző tevékenységet, amelyet legalább három évvel a 9b. § (1) bekezdése szerinti ellenőrzési eljárással kapcsolatos információk közzétételét, adott esetben a 7. § (6) bekezdése szerinti határozat meghozatalának időpontját megelőzően hoztak létre, vagy amelyet aláírásával legalább 200 személy támogat.”

20 Az említett törvény 9c. §-ának szövege a következő:

„Az ellenőrzési eljárást folytató közigazgatási hatóságnál az információnak a 9b. § (1) bekezdésének megfelelően történő közzétételétől számított 30 napon belül írásbeli nyilatkozat benyújtásával történő jelentkezés esetén szintén az ellenőrzési eljárásban részt vevő félnek minősül:

a) az érintett területi önkormányzat; vagy

b) a 3. § i) pontjának 2. alpontjában említett érintett nyilvánosság.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

21 Az FCC Česká republika az integrált megelőzésről szóló törvény értelmében 2007-ben kiadott engedély alapján a Praha-Ďáblice kerületben hulladéklerakót üzemeltet. Ezen engedélyt többször módosították, többek között két alkalommal a hulladéklerakás időtartamának a meghosszabbítása céljából. Az FCC Česká republika 2015 végén Prága városának önkormányzatától, vagyis az illetékes hatóságtól az üzemeltetés befejezésének tervezett, 2015. december 31-ben rögzített határidejének harmadik meghosszabbítását kérte. E közigazgatási hatóság ugyanezen év december 29-i határozatával helyt adott a kérelemnek, és 2017. december 31-re halasztotta a hulladéklerakás befejezésének időpontját.

22 A Praha-Ďáblice kerület és a Spolek pro Ďáblice, egy környezetvédelmi egyesület e határozattal szemben közigazgatási jogorvoslati kérelmet nyújtott be a környezetvédelmi minisztériumhoz, amely azzal az indokkal utasította el azt mint elfogadhatatlant, hogy a fellebbezők nem vettek részt az integrált engedély módosítására irányuló eljárásban.

23 Ez utóbbiak keresetet indítottak a környezetvédelmi minisztérium elutasító határozatával szemben a Městský soud v Praze (prágai városi bíróság, Cseh Köztársaság) előtt, amely azt azzal az indokkal semmisítette meg, hogy a hulladéklerakásra vonatkozó engedély meghosszabbítása a környezetszennyezés integrált megelőzéséről szóló törvény 2. §-ának i) pontja értelmében vett „jelentős változtatás”, amely a 2010/75 irányelvnek megfelelően jogot biztosít a nyilvánosság részvételére.

24 Az FCC Česká republika felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Městský soud v Praze (prágai városi bíróság) ítéletével szemben a Nejvyšší správní soudhoz (legfelsőbb közigazgatási bíróság, Cseh Köztársaság), vagyis a kérdést előterjesztő bírósághoz. Azt állítja, hogy a Bíróságnak a Městský soud v Praze (prágai városi bíróság) által hivatkozott ítélkezési gyakorlatára tekintettel a hulladéklerakás időtartamának pusztán két évvel való meghosszabbítása nem minősíthető az integrált megelőzésről szóló törvény 2. §-ának i) pontja értelmében vett „jelentős változtatásnak”, mivel az nem jár a területet fizikailag érintő munkálatokkal vagy beavatkozásokkal.

25 Az engedély meghosszabbítása nem változtatta meg sem a hulladéklerakó méretét, sem pedig a hulladéklerakó teljes kapacitását. Az FCC Česká republika a hulladéklerakónak az engedélyezett kapacitásig való megtöltése céljából nyújtott be kérelmet a hulladéklerakás időtartamának a meghosszabbítása iránt. Végül, bár az engedély meghosszabbítása hatással lehet a környezetre, az FCC Česká republika szerint nem az integrált megelőzéséről szóló törvény 2. §-ának i) pontja értelmében vett „jelentős változtatásról” van szó.

26 A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi, hogy a Bíróság eddig még nem foglalt állást a „jelentős változtatás” 2010/75 irányelv értelmében vett fogalmának értelmezéséről.

27 Bár az alapügyben sem a hulladéklerakó engedélyezett maximális mérete, sem annak teljes kapacitása nem változott, megjegyzi, hogy a hulladéklerakás meghosszabbítása azzal a következménnyel jár, hogy további két évig hulladékot fognak szállítani a hulladéklerakóba. A kérdést előterjesztő bíróság megjegyzi továbbá, hogy a 2010/75 irányelv (12) preambulumbekezdése és 1. cikke értelmében ezen irányelv célja a környezet egésze magas szintű védelmének a biztosítása. Ennélfogva nem látja akadályát annak, hogy valamely létesítmény üzemeltetésének meghosszabbítása „jelentős változtatásnak” minősüljön, mivel e meghosszabbítás – amint ezen irányelv 3. cikkének 9. pontja előírja – jelentős káros hatással lehet az emberi egészségre vagy a környezetre.

28 Ilyen körülmények között a Nejvyšší správní soud (legfelsőbb közigazgatási bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé:

„Úgy kell-e értelmezni a […] 2010/75[…] irányelv 3. cikkének 9. pontját, hogy valamely létesítmény »jelentős változtatásának« fogalma még akkor is magában foglalja a hulladéklerakóban történő lerakás időtartamának meghosszabbítását, ha egyidejűleg nem kerül sor sem a hulladéklerakó jóváhagyott legnagyobb terjedelmének, sem teljes engedélyezett kapacitásának módosítására?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

29 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság arra vár választ, hogy úgy kell-e értelmezni a 2010/75 irányelv 3. cikkének 9. pontját, hogy a hulladéklerakás időtartamának pusztán – a létesítmény jóváhagyott maximális méretének vagy teljes kapacitásának a megváltoztatása nélküli – meghosszabbítása az e rendelkezés értelmében vett „jelentős változtatásnak” minősül.

30 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy a napi 10 tonna hulladéknál többet fogadó, vagy 25 000 tonnánál nagyobb kapacitású hulladéklerakók az ezen irányelv I. mellékletében felsorolt tevékenységek közé tartoznak, amelyek – mivel annak 10. cikke alapján az említett irányelv II. fejezetének hatálya alá tartoznak – a 2010/75 irányelv 4. cikke értelmében engedélykötelesek. Ugyanez vonatkozik a létesítmény bármely, ugyanezen irányelv 20. cikkének (2) bekezdése szerinti „jelentős változtatására”.

31 Amennyiben engedély szükséges, egyrészt a 2010/75 irányelv 24. cikke (1) bekezdésének a) pontja arra kötelezi a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy az érintett nyilvánosság kellő időben hatékony lehetőséget kapjon az ezen engedély megadására irányuló eljárásban való részvételre, másrészt ezen irányelv 25. cikke biztosítja e nyilvánosság tagjai számára az ahhoz való jogot, hogy többek között ezen engedéllyel szemben bírósági jogorvoslattal éljenek, ha kellő érdekük fűződik az eljáráshoz.

32 A 2010/75 irányelv 3. cikkének 9. pontja értelmében a létesítmény „jelentős változtatása” „egy létesítmény, tüzelőberendezés, hulladékégető vagy hulladék-együttégető mű bővítése, illetve a jellegét vagy működését érintő változtatás, amely jelentős káros hatással lehet az emberi egészségre vagy a környezetre”.

33 Magából e 3. cikk 9. pontjának szövegéből kitűnik, hogy valamely változtatást két feltétel mellett kell „jelentősnek” minősíteni, az első a módosítás tartalmára, a második pedig annak lehetséges következményeire vonatkozik.

34 E két feltétel kumulatív. Valamely létesítmény jellegét vagy működését érintő változtatás vagy annak bővítése ugyanis a 2010/75 irányelv 3. cikkének 9. pontja értelmében véve nem „jelentős”, ha nem lehet jelentős káros hatással az emberi egészségre vagy a környezetre. Megfordítva, az, hogy valamely változtatás jelentős káros hatással lehet az emberi egészségre vagy a környezetre, nem elegendő ahhoz, hogy ezen irányelv értelmében „jelentős” legyen. Ha ez lenne a helyzet, az uniós jogalkotó nem pontosította volna, hogy a jelentős változtatás valamely létesítmény jellegét vagy működését érintő változtatásból vagy a létesítmény bővítéséből áll.

35 Ami a jelentős változtatás tartalmára vonatkozó első feltételt illeti, a 2010/75 irányelv 3. cikkének 9. pontja ezt alternatív módon úgy határozza meg, mint „egy létesítmény […] bővítése, illetve a jellegét vagy működését érintő változtatás”.

36 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy a hulladéklerakás időtartamának pusztán a meghosszabbítása önmagában nem változtatja meg sem a létesítmény területét, sem az eredeti engedélyben előírt tárolókapacitást, így nem minősül a létesítmény „bővítésének”. A kérdést előterjesztő bíróság egyébiránt pontosította, hogy az alapeljárásban szóban forgó hulladéklerakás időtartamát anélkül tervezték meghosszabbítani, hogy a hulladéklerakó jóváhagyott maximális mérete vagy teljes kapacitása azzal egyidejűleg változott volna.

37 Hozzá kell tenni, hogy e rendelkezés a „jelentős változtatást” úgy határozza meg, mint „valamely létesítmény […] változtatása”. Ez a megfogalmazás annál is inkább jelentőséggel bír, mivel a 2010/75 irányelv célja a „környezetszennyezést okozó ipari tevékenységek” szabályozása, amint az többek között a hatályának ezen irányelv 2. cikkében foglalt meghatározásából és az említett irányelv I. mellékletének címéből is kitűnik, amely melléklet felsorolja az annak II. fejezete szerinti engedélyköteles tevékenységeket. Márpedig a hulladéklerakás időtartamának puszta meghosszabbítása nem jelenti a létesítmény megváltoztatását, legyen szó akár annak jellegéről, akár annak működéséről.

38 Másodszor, amint a főtanácsnok az indítványának 35. pontjában megjegyezte, a további hulladék lerakása időtartamának puszta meghosszabbítása sem változtatja meg a hulladéklerakó működését vagy jellegét.

39 Ezen értelmezést alátámasztja a 2010/75 irányelv 3. cikke 9. pontjának szövegkörnyezete is.

40 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a 2010/75 irányelv egyetlen rendelkezése sem említi az üzemeltetés időtartamát az létesítmény működésének olyan jellemzőjeként, amelynek szükségképpen szerepelnie kell az engedélyben.

41 Mivel a 2010/75 irányelv nem írja elő, hogy az eredeti engedély írja elő az üzemeltetés időtartamát, azt nem lehet úgy értelmezni, mint amely megköveteli, hogy az üzemeltetés puszta meghosszabbítása önmagában új engedély tárgyát képezze.

42 A fentiekből következik, hogy a hulladéklerakás időtartamának puszta meghosszabbítása nem minősül a 2010/75 irányelv 3. cikkének 9. pontja értelmében véve sem a létesítmény jellege vagy működése megváltoztatásának, sem pedig a létesítmény bővítésének. Következésképpen az ilyen meghosszabbítás nem felel meg a jelen ítélet 32. és 33. pontjában említett azon két kumulatív feltétel közül az elsőnek, amelyektől e rendelkezés a „jelentős változtatásnak” való minősítést függővé teszi.

43 Ennélfogva nem szükséges megvizsgálni, hogy teljesül-e a „jelentős változtatás” második feltétele, vagyis az, hogy e változtatás jelentős káros hatással lehet az emberi egészségre vagy a környezetre.

44 Ebből következik, hogy e meghosszabbítás nem minősül a 2010/75 irányelv 3. cikkének 9. pontja értelmében vett „jelentős változtatásnak”. Következésképpen ezen irányelv 20. cikke (2) bekezdésének első albekezdése nem kötelezi a tagállamokat arra, hogy a hulladéklerakó üzemeltetőjét új engedély kérelmezésére kötelezzék, amennyiben a hulladéklerakást kizárólag a már engedélyezett teljes tárolókapacitás korlátain belül kívánja meghosszabbítani.

45 A fenti megfontolások fényében az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy a 2010/75 irányelv 3. cikkének 9. pontját úgy kell értelmezni, hogy a hulladéklerakás időtartamának pusztán – a létesítmény jóváhagyott maximális méretének vagy teljes kapacitásának a megváltoztatása nélküli – meghosszabbítása nem minősül az e rendelkezés értelmében vett „jelentős változtatásnak”.

A költségekről

46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

Az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzése és csökkentése) szóló, 2010. november 24-i 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 3. cikkének 9. pontját úgy kell értelmezni, hogy a hulladéklerakás időtartamának pusztán – a létesítmény jóváhagyott maximális méretének vagy teljes kapacitásának a megváltoztatása nélküli – meghosszabbítása nem minősül az e rendelkezés értelmében vett „jelentős változtatásnak”.

Aláírások